

forsyninger, og vi mener, at der skal et fælles beredskab til for at kæmpe mod truslen fra international terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

På bl.a. de her områder har hvert lands indsats isoleret set – uanset om vi så vil det eller ej – meget ringe effekt, men samlet set er landene, EU-landene, en betydelig international spiller, som bliver hørt. Det er da også klart, at vores troværdighed afhænger af vores evne til at kunne handle hurtigt og effektivt, når der er brug for det, og det er derfor, at vi Konservative ser Lissabontraktaten som den rigtige løsning for fremtidens EU og for Danmark. Traktaten gør jo bl.a. EU mere effektiv, den gør EU mere demokratisk, og endelig er der også lagt op til, at EU skal spille en større udenrigspolitisk rolle.

Vi ser derfor frem til at være med til at skabe nogle flere resultater til gavn og glæde for EU's borgere, resultater, der kan være med til at gøre hverdagen bedre, nemmere og mere tryk for den enkelte borger, og det er derfor, at vi støtter Lissabontraktaten.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre støtter Lissabontraktaten, som vi selvfølgelig sagde allerede ved førstebehandlingen. Og vi støtter også det af ministeren stillede ændringsforslag, som vel reelt er det, vi skal diskutere her.

Vi ser Lissabontraktaten som en nødvendighed på baggrund af såvel udvidelsen som udviklingen i det europæiske samarbejde.

I modsætning til modstanderpartierne her i salen – og uden for – mener vi faktisk også, at Lissabontraktaten er en god traktat, fordi den er med til at styrke demokratisk valgte politikere og give dem større indflydelse i fremtiden.

Vi ser i øvrigt også det europæiske samarbejde om traktaterne som en styrkelse af det folkevalgte element gennem alle traktaterne. Den første traktat var jo meget kommissionsorienteret – ministrene og de folkevalgte parlamentarikere af forskellig art fik stort set ingen indflydelse. Men det er jo ikke tilfældet længere. Vi må sige, at det folkevalgte element er blevet styrket i traktat efter traktat, og det synes vi er en god

udvikling. Det er, hvad man kan kalde en øget demokratisering af det europæiske samarbejde.

Jeg vil godt nævne eksempler på det:

Det første er Europa-Parlamentet, der fra blot at bestå af repræsentanter fra de nationale parlamenter nu er direkte valgt og har større indflydelse på lovgivningen, således at det nu stort set bliver medlovgiver på alle samarbejdsområder i det europæiske samarbejde. Der er tale om en klar styrkelse af et folkevalgt element.

Det andet er de nationale parlamenters rolle, som fra stort set ikke at have været noget – medmindre man så at sige havde en dansk situation – nu er kommet mere på banen gennem bl.a. de to protokoller, vi har her.

Det tredje eksempel er Det Europæiske Råds større indflydelse – tidligere formaliseret, nu også med en fast formand. Også de vedtagelser, der undertiden har været og faktisk er sket i samspil med Det Europæiske Råd og de forskellige ministerråd, viser, at det ikke længere bare er Kommissionen, der fremlægger arbejdsprogrammer, fuldstændigt uafhængigt af hvad der i øvrigt foregår. Det betyder alt andet lige, at det demokratiske element i det europæiske samarbejde styrkes.

I modsætning til hvad modstandere her i salen påstår, ser vi altså her, at det demokratiske element er blevet styrket. Men det er klart, at det ikke bare er sådan et rent nationalistisk element. Vi synes faktisk ikke, at samarbejdet i f.eks. FN er mere demokratisk, end det er i det europæiske samarbejde. Man kan i øvrigt også se tendenser til, at det i meget høj grad er lobbyvirksomheder, der deltager direkte i arbejdet i f.eks. FN, og meget få folkevalgte parlamentarikere.

Dette er så det ene hovedargument, nemlig at vi faktisk synes, at processen er god og går i retning af, at det folkevalgte element styrkes og er blevet styrket gennem samtlige traktater.

Det andet hovedargument i forbindelse med den her traktat er, at værdigrundlaget og målsætningen for det europæiske samarbejde er blevet præciseret i forhold til tidligere. Vi er meget glade for, at det, der var i forfatningstraktaten, er blevet videreført i Lissabontraktaten.

Kl. 15:04

Det tredje hovedargument er, at vi synes, det er fint, at der nu bliver mulighed for at få en udenrigsministeriel funktion. Vi er kedde af, at den er blevet svækket i forhold til forfatningstraktaten, men det var det, man kunne komme igennem med.